

УДК 346.62:347.73 (479.25)

ДОСВІД РЕСПУБЛІКИ ВІРМЕНІЯ ЩОДО БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ ГРОШЕЙ І ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ

Буткевич С. А.

*Кримський юридичний інститут Національного університету «Юридична академія
України ім. Я. Мудрого», м. Сімферополь, Україна*

У статті розглянуті основні етапи становлення та розбудови законодавства та системи органів Республіки Вірменія, уповноважених уживати заходів по боротьбі з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму, а також відповідальність за порушення антилегалізаційного законодавства.

Ключові слова: відмивання грошей, вдосконалення, запобігання, протидія, фінансування тероризму.

На початку ХХІ ст. з урахуванням наявних і потенційних загроз для національної безпеки, зокрема поширення фактів використання недосконалої кредитно-банківської системи з метою легалізації злочинних доходів, а також системи забезпечення економічної безпеки, в тому числі завдяки зростанню потужностей злочинних груп терористичної (екстремістської) спрямованості, кожна із країн пострадянського простору розпочала створювати організаційно-правові механізми протидії цим суспільно небезпечним явищам.

За оцінками міжнародних фахівців, Республіка Вірменія (далі – РВ) не вважається країною підвищеного ризику, яка може використовуватися для відмивання грошей і фінансування тероризму. Фінансова система РВ залишається невеликою, при цьому банківські установи домінують – на сукупні банківські активи приходиться близько 91 % активів усієї фінансової системи Республіки [1, с. 9]. Разом з цим, економіка РВ значною мірою залежить від грошових переказів з-за кордону, що надходять від трудових мігрантів (переважна більшість яких перебуває в Російській Федерації, Західній Європі та Сполучених Штатах Америки), а завдяки своєму географічному положенню на Кавказі, вона може перетворитися на транзитний пункт для транспортування наркотичних засобів, психотропних речовин, а також людей (злочини, що є предикатними стосовно відмивання грошей). Крім цього, залишається актуальною проблема боротьби з корупцією [1, с. 15].

Враховуючи викладене вище, в нашому дослідженні ми проаналізуємо основні положення антилегалізаційного законодавства РВ та її досвід у зазначеній сфері з метою вивчення можливості їх використання в національному правовому полі.

Окремі аспекти запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму в зарубіжних країнах були предметом наукових розвідок Л.І. Аркуші, О.М. Бандурки, В.С. Зеленецького, О.Є. Користіна, В.Л. Кротюка, І.Є. Мезенцевої, О.Г. Павлова, С.В. Симов'яна, В.А. Тимошенка, Д.А. Файера, О.А. Шебунова тощо. Втім, досвід РВ у сфері боротьби з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму самостійним предметом дослідження не обирався, а тому не знайшов належного відбиття в науковій літературі.

Отже, метою статті є аналіз організаційно-правових засад функціонування системи боротьби з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму у РВ, на підставі якого можуть бути сформульовані пропозиції і рекомендації для вдосконалення національного антилегалізаційного законодавства.

На шляху розбудови так званої антилегалізаційної системи РВ було вжито комплекс організаційних і практичних заходів з метою імплементації міжнародних рекомендацій у цій сфері до національного правового простору.

Первинно формування законодавчої бази для антилегалізаційних заходів було розпочато з криміналізації злочинів «відмивання грошей» і «фінансування тероризму» у 2003 і 2004 рр. відповідно. Нині ст. 190 Кримінального кодексу РВ визначає, що *легалізацією незаконних доходів (відмиванням грошей)* є конверсія або перевод майна, якщо відомо, що таке майно є доходами від злочинів, з метою укриття чи утаювання незаконного джерела власності або з метою надання допомоги будь-якій особі, яка брала участь у вчиненні предикатного злочину, уникнути правових наслідків своїх дій, або укриття чи утаювання справжнього характеру, джерела, місцезнаходження, розміщення, права власності, руху або належності, знаючи що таке майно є доходами від злочинів, або на придбання, володіння, користування чи розпорядження майном, знаючи, що таке майно одержано від злочину. При цьому під майном розуміється будь-який вид майна, в тому числі активів, цінних паперів і майнових прав, а у випадках, передбачених міжнародними договорами РВ, інших об'єктів цивільних прав, одержаний чи набутий безпосередньо або опосередковано при скоєнні злочинів, передбачених статтями 104, 112, 113, 117, 122, 131–134, 166, 168, 175–224, 233–235, 238, 261, 262, 266–270, 281, 284, 286–289, 291, 292, 295, 297, 298, 308–313, 329, 352, 375, 383, 388 і 389 цього Кодексу. Відповідно до ст. 217.1 Кримінального кодексу РВ, *фінансуванням тероризму* є безпосереднє чи опосередковане надання або збирання коштів з незаконним наміром, щоб вони використовувалися, або при усвідомленні того, що вони будуть використані в повному обсязі чи частково для здійснення терористичного акту, терористичною організацією або окремими терористами [2, с. 120–121]. Водночас зазначимо, що розслідування вказаних злочинів проводять слідчі поліції (ст. 190 КПК РВ).

Перший антилегалізаційний закон РВ був прийнятий у 2004 р. і набув чинності в 2005 р. Новий розвиток антилегалізаційне законодавство отримало в 2008 р. у зв'язку із прийняттям вказаного закону в новій редакції. Так, метою Закону РВ «Про боротьбу з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму» є захист прав, свобод і законних інтересів суспільства та держави шляхом утворення правових структур по протидії відмиванню грошей і фінансуванню тероризму задля забезпечення правових механізмів гарантування стабільності економічної системи Республіки. Вказаний Закон регулює відносини у сфері боротьби з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму, визначає систему уповноважених органів у цій сфері, процедури й умови для співробітництва між такими органами, а також питання, пов'язані з наглядом і введенням санкцій проти відмивання грошей і фінансування тероризму [3].

Щодо національної стратегії боротьби з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму, то її концепція полягає у: *по-перше*, підвищенні ефективності національної антилегалізаційної системи та забезпеченні гнучкості механізмів її застосування; *по-друге*, захист економіки та фінансової системи від ризиків бути викорис-

таними для відмивання грошей і фінансування тероризму; *по-третє*, невідворотної караності відмивання грошей і фінансування тероризму та сприянні соціальної нетерпимості до них [4, с. 7]. При цьому такі заходи мають упроваджуватися завдяки ефективному застосуванню антилегалізаційного законодавства та міжнародних стандартів, за допомогою об'єднання і розширення національних, регіональних і міжнародних зусиль та ініціатив. Крім цього, вважаємо важливим аспектом закріплення в антилегалізаційному законодавстві основних принципів боротьби з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму [5, с. 40]. Зокрема, визначено, що для успішної реалізації антилегалізаційної стратегії РВ діяльність уповноважених суб'єктів повинна ґрунтуватися на засадах: професіоналізму; правосуддя; співробітництва; взаємної поваги; довіри; ініціативи; конфіденційності; гласності [6, с. 1].

За аналогією із законодавством України та переважної більшості країн пострадянського простору, у РВ передбачена дворівнева система боротьби з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму. Так, до *звітних одиниць* (аналог вітчизняних суб'єктів первинного фінансового моніторингу) відносяться: банки; кредитні організації; особи, що здійснюють управління інвестиційними фондами; особи, що займаються купівлею-продажем іноземної валюти; особи, що здійснюють перекази грошових коштів; особи, що надають інвестиційні послуги відповідно до Закону РВ «Про ринок цінних паперів»; центральний депозитарій, що регулює ринок цінних паперів відповідно до Закону РВ «Про ринок цінних паперів»; страхові (у тому числі перестрахові) організації і страхові (у тому числі перестрахові) брокери; ломбарди; ріелтори (агенти з нерухомості); нотаріуси; адвокати, а також незалежні юристи та фірми, що надають юридичні послуги; незалежні аудитори та аудиторські фірми; торговці дорогоцінними металами; торговці дорогоцінним камінням; торговці творами мистецтва; організатори аукціонів; казино й особи, що організують азартні ігри й лотереї, включаючи осіб, що організують азартні ігри в мережі Інтернет; трасти і компанії, що надають послуги. А також: кредитні бюро; Уповноважений орган, що відповідає за функціонування інтегрованого державного кадастру нерухомості; державний орган, що здійснює реєстрацію юридичних осіб (Державний реєстр), які відповідно до антилегалізаційного законодавства зобов'язані надавати інформацію про підозрілі операції у певних випадках [3]. Отже, до звітних одиниць віднесені не тільки суб'єкти господарювання, але й державні органи, діяльність яких пов'язана з наданням фінансових послуг, реєстрацією й обробленням певної інформації тощо.

Втім, недоліком антилегалізаційного законодавства РВ убачається відсутність чітко визначеної системи органів, що здійснюють регулювання і нагляд у цій сфері (аналог вітчизняних суб'єктів державного фінансового моніторингу). Так, у ст. 3 Закону РВ «Про боротьбу з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму» лише зазначено, що *наглядовими органами* є уповноважені органи, що видають ліцензії звітним одиницям (на призначення, присвоєння кваліфікації, іншу діяльність, що потребує дозволу та нагляду) [3], але в антилегалізаційному законодавстві їх перелік не визначений. На наш погляд, ця прогалина потребує усунення за аналогією із законодавством інших країн пострадянського простору [7, с. 192–234].

Разом з цим, інші недоліки та суперечності в антилегалізаційному законодавстві РВ можна класифікувати на такі групи: *ризик*, пов'язані з *нормативно-правовими актами профілактичного характеру* (обмеження для правоохоронних органів при

розкритті банківської таємниці; обіг фінансових інструментів, оформлених на пред'явника; відсутність належного контролю за діяльністю власників казино, організаторів азартних ігор і лотерей, а також дієвого механізму заморожування коштів, одержаних від тероризму); *недоліки, пов'язані з належним виконанням нормативно-правових актів профілактичного характеру* (пасивна звітність звітних одиниць про підозрілі угоди; відсутність дієвого нагляду і механізму притягнення до відповідальності осіб, винних у порушенні антилегалізаційного законодавства; повільний нагляд за діяльністю некомерційних організацій); *ризики, пов'язані з нормативно-правовими актами кримінальної спрямованості* (відсутність підстав для конфіскації майна третіх осіб у рамках кримінальної справи за предикатними злочинами); *недоліки, пов'язані з належним виконанням нормативно-правових актів кримінальної спрямованості* (відсутність можливості для проведення самостійних досліджень у справах про відмивання грошей і фінансування тероризму; незначна кількість судових вироків за такими справами) [8, с. 2–3].

Уповноважений орган по боротьбі з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму відповідно до покладених на нього завдань виконує такі функції: 1) одержує звіти від звітних одиниць, інформацію від державних органів та організацій; 2) аналізує отримані звіти та інформації; 3) направляє заяви до органів кримінального розслідування у визначених законодавством випадках; 4) для цілей, визначених антилегалізаційним законодавством, звертається із запитом про надання іншої інформації від звітних одиниць, у тому числі відомостей з обмеженим доступом; 5) для цілей, визначених антилегалізаційним законодавством, звертається із запитом про надання іншої інформації від державних органів, зокрема контролюючих і правоохоронних, у тому числі відомостей з обмеженим доступом; 6) визначає строки усунення чи виправлення недоліків у разі надання неповних чи неточних звітів або ненадання звітів звітними одиницями; 7) самостійно або спільно зі звітними одиницями, контролюючими та іншими органами чи організаціями приймає правові акти у сфері боротьби з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму, затверджує керівні принципи та обнародує відповідні типології; 8) надає право звітним одиницям призупинити ділові стосунки та фінансові операції відповідних суб'єктів; 9) сприяє нагляду за звітними одиницями в порядку й випадках, визначених законодавством; 10) визначає підстави й умови проведення внутрішнього аудиту фінансових інститутів у сфері боротьби з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму; вимагає проведення зовнішнього аудиту; 11) застосовує санкції, встановлені для порушників антилегалізаційного законодавства, а також клопоче про введення санкцій стосовно звітних одиниць; 12) ухвалює рішення про призупинення підозрілої угоди чи ділових стосунків або заморожування коштів, пов'язаних з тероризмом; 13) регулярно забезпечує звітних одиниць інформацією за поданими ними відомостями; 14) організовує тренінги у сфері боротьби з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму та координує навчання, що проводяться іншими органами в цій сфері, а також підвищення кваліфікації працівниками підрозділу фінансової розвідки; 15) обнародує річні звіти про свою діяльність; 16) підвищує інформованість громадськості про стан боротьби з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму; 17) укладає угоди про співробітництво з міжнародними організаціями та іноземними підрозділами фінансових розвідок; забезпечує обмін інформацією тощо [3]. Тобто здійснювані ним функції у цій сфері можна класифікувати на заходи нормативно-

правового, організаційного, контрольного (наглядового), інформаційно-аналітичного, навчально-методичного характеру, а також організацію міжвідомчої взаємодії і міжнародного співробітництва.

В нормативно-правових документах РВ неодноразово підкреслюється, що участь правоохоронних та інших державних органів, зокрема Центрального банку, Генеральної прокуратури, поліції, Служби національної безпеки, Комітету з державних доходів, Міністерства закордонних справ, Міністерства юстиції, Міністерства фінансів, Судового департаменту, Асоціації банків, Нотаріальної палати, Асоціації адвокатів, Асоціації бухгалтерів та аудиторів, відіграє провідну роль у функціонуванні антилегалізаційної системи Республіки. При цьому активна плідна праця між ними забезпечуватиме її подальшу розбудову.

Багатостороннє співробітництво між указаними суб'єктами здійснюється під егідою Міжвідомчої комісії по боротьбі з фальшивомонетництвом, шахрайством з пластиковими картками та іншими платіжними інструментами, а також відмивання грошей, що утворена Указом Президента РВ. Основним завданням цієї Комісії, яка функціонує під головуванням Голови Центрального банку, є формування та реалізація єдиної скоординованої політики у цій сфері. Технічне забезпечення роботи Комісії покладено на Центр фінансового моніторингу, який також виконує функції секретаріату.

Водночас Центр фінансового моніторингу, що створений у 2005 р. як окремий підрозділ Центрального банку РВ, посідає пріоритетне місце в указаних заходах. Він є підрозділом фінансової розвідки адміністративного типу, який виступає посередником між звітними одиницями та правоохоронними органами, при цьому нагальним завданням Центру фінансового моніторингу є формування та реалізація єдиної державної політики у сфері боротьби з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму.

Разом з цим, фахівці виокремлюють такі недоліки у діяльності судових і правоохоронних органів при проведенні антилегалізаційних заходів, як відсутність: практичних занять для працівників підрозділів слідства та дізнання, прокуратури у сфері тактики й методики виявлення фактів відмивання грошей і фінансування тероризму, збору й перевірки доказів; практичних тренінгів для працівників прокуратури у сфері доведення фактів скоєння відмивання грошей і фінансування тероризму і предикатних злочинів, а також для працівників прокуратури та суддів – у сфері перевірки та оцінки відповідних доказів; технічних засобів для працівників підрозділів слідства та дізнання, прокуратури [8, с. 3–4]. У свою чергу, для діяльності органів, які здійснюють нагляд за представниками нефінансових підприємств і професій (Міністерство юстиції, Міністерство фінансів, Державний комітет кадастру, Палата адвокатів), характерні такі недоліки, як відсутність професійних ресурсів для контролю в цій сфері, а також розроблених методологій для виявлення ризиків, пов'язаних з діяльністю вказаних категорій звітних одиниць [8, с. 4].

Отже, Центр фінансового моніторингу виконує завдання і функції як уповноважений орган РВ у сфері боротьби з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму, за винятком тих, що покладені на Правління Центрального банку РВ. Такими завданнями є: 1) одержання інформації від звітних одиниць, державних органів та організацій; аналіз інформації на підставі таких відомостей та її направлення до органів кримінального переслідування в разі достатніх підозр у відмиванні грошей і

фінансуванні тероризму; 2) сприяння звітним одинцям та уповноваженим державним органам у подальшій розбудові системи запобігання відмиванню грошей і фінансуванню тероризму; 3) взаємодія з органами кримінального розслідування, наглядовими та іншими уповноваженими державними органами на національному рівні та співробітництво з іноземними підрозділами фінансових розвідок на міжнародному рівні задля ефективного кримінального розслідування та нагляду з метою виявлення фактів відмивання грошей і фінансування тероризму; 4) представлення РВ у міжнародних організаціях, що ведуть боротьбу з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму; 5) підвищення інформованості громадськості про негативні наслідки відмивання грошей і фінансування тероризму, а також сприяння підвищенню рівня її обізнаності у цій сфері [9].

Голову та працівників Центру фінансового моніторингу призначає Рада Центрального банку РВ. При цьому Голова Центру фінансового моніторингу несе персональну відповідальність за дисципліну, своєчасне і належне виконання працівниками Центру своїх функціональних обов'язків. З метою виконання цих завдань у складі Центру фінансового моніторингу створені та функціонують підрозділи: правового забезпечення; міжнародних відносин; аналізу; забезпечення функціонування інформаційної системи та розвитку; а також обслуговуючий персонал [9]. Так, *відділ аналізу* вивчає інформацію про факти відмивання грошей і фінансування тероризму, в тому числі повідомлення про підозрілі операції, одержані від звітних одиниць, у разі необхідності направляє інформацію до уповноважених органів, надає експертну допомогу, здійснює нагляд за звітними одиницями та забезпечує належне виконання законодавства в цій сфері. *Відділ забезпечення функціонування інформаційної системи та розвитку* координує збирання звітів від звітних одиниць, оброблює та зберігає інформацію в централізованій базі даних; забезпечує створення та розвиток відповідних баз даних доступу, в тому числі з обмеженим доступом; відповідає за створення та розвиток порівняльних алгоритмів, що використовуються для аналітичних цілей. *Відділ міжнародних відносин* вивчає можливості імплементації міжнародних стандартів боротьби з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму до національного законодавства; він координує співробітництво Центру фінансового моніторингу з міжнародними структурами та іноземними підрозділами фінансових розвідок, а також забезпечує виконання резолюцій та угод, прийнятих уповноваженими міжнародними структурами.

Безперечно, що основним завданням Центру фінансового моніторингу є збирання, аналіз та обмін інформацією з метою боротьби з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму, тобто забезпечує інформаційне забезпечення антилегалізаційної системи (див. табл. 1). Разом з цим, шляхами подальшого вдосконалення діяльності підрозділу фінансового моніторингу РВ убачається надання йому прямого і безперешкодного доступу до різних джерел інформації, що може бути пов'язана з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму, а також урахування передового зарубіжного досвіду розбудови антилегалізаційного законодавства.

**Таблиця 1. Основні показники діяльності
Центру фінансового моніторингу у 2006–2011 рр.**

Показники	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Одержано інформацій про підозрі-	52 6	77 2	93 3	103	136	150

лі фінансові операції	07	65	12	021	580	565
Направлено узагальнених інформацій до правоохоронних органів	2	11	11	9	23	17
Порушено кримінальних справ за узагальненою інформацією	2	2	2	1	5	1
Направлено запитів до правоохоронних органів	–	12	23	13	15	33
Одержано запитів від правоохоронних органів	–	13	19	39	53	58
Кримінальні справи, порушені за ініціативою правоохоронних органів	2	2	5	9	8	9
Всього кримінальних справ	4	4	7	10	13	10
Засуджено осіб	1	–	–	6	4	5
Сума відмитих грошей	–	–	802 тис. дол. США	1,1 млн. дол. США	345 тис. драм * і 290 тис. дол. США	–
Сума конфіскованих грошей	0,3 млн. драм	–	–	53,8 млн. драм і 25,2 тис. євро	514 млн. драм	415,5 млн. драм
Направлено запитів іноземними ПФР	–	18	17	25	25	36
Направлено запитів до іноземних ПФР	–	17	20	16	28	30

* – 1 драм (AMD) = 0,02 гривні (UAH).

Щодо адміністративної відповідальності в цій сфері, то ст. 165.9 Кодексу РВ про адміністративні правопорушення передбачає відповідальність за порушення антилегалізаційного законодавства фізичними особами, які не є фінансовими установами, звітними одиницями, а також посадовими особами державних органів. Такі справи про адміністративні правопорушення розглядаються відповідними наглядовими органами, від імені яких їх голова накладає адміністративні санкції, або Центральним банком РВ, від імені якого його Правління накладає адміністративні санкції. У випадку порушення антилегалізаційного законодавства посадовими особами державних органів такі справи розглядаються відповідними державними органами, від імені яких керівник державного органу накладає адміністративні санкції (ст. 244.12).

Таким чином, аналіз антилегалізаційного законодавства РВ свідчить про його системність, комплексність та узгодженість, при цьому організаційно-штатна структура підрозділу фінансового моніторингу є виправданою та логічною. Функціонування Центру фінансового моніторингу у складі Центрального банку РВ, як підрозділу фінансової розвідки адміністративного типу, дає йому змогу виступати як сполучна ланка між фінансовим та іншим секторами, зобов'язаними надавати інформацію, з одного боку, та правоохоронними органами – з іншого. Водночас основний наголос у антилегалізаційній системі РВ зроблений на тому, що пріоритетними заходами боротьби з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму мають бути превентивні заходи як з боку фінансових установ, так і правоохоронних органів.

Список літератури:

1. Anti-Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism : Mutual Evaluation Report, Armenia, 22 September 2009. – Strasburg, MONEYVAL, 2009. – 425 p.
2. Саруханян В. О. Международно-правовые средства борьбы с легализацией (отмыванием) дохо-

дов, полученных преступным путем : дисс. ... канд. юрид. наук : 12.00.10 / Саруханян Вазген Оганесович ; Московский гос. ин-т междунар. отношений (ун-т) МИД России. – М., 2010. – 150 с.

3. On Combating Money Laundering and Terrorism Financing : Law of the Republic of Armenia, June 21, 2008, AL-80-N. – Yerevan, 2008. – 23 p.

4. 2013–2015 National Strategy for Combating Money Laundering and Terrorism Financing : Approved on October 25, 2012 at the meeting of the Interagency Commission on the Fight against Counterfeiting of Money, Fraud in Plastic Cards and Other Payment Instruments, Money Laundering and Terrorism Financing. – Yerevan : Central Bank of Armenia, Financial Monitoring Center, 2012. – 18 p.

5. Буткевич С. А. Принципи фінансового моніторингу: постановка проблеми / С. А. Буткевич // матеріали міжнар. наук.-практ. конф. [«Принципи фінансового права»] (м. Харків, 19–20 квіт. 2012 р.). – Х. : Право, 2012. – С. 39–41.

6. 2010–2013 National Strategy for Combating Money Laundering and Terrorism Financing : Approved on March 26, 2010 at the meeting of the Interagency Commission on the Fight against Counterfeiting of Money, Fraud in Plastic Cards and Other Payment Instruments, Money Laundering and Terrorism Financing. – Yerevan : Central Bank of Armenia, Financial Monitoring Center, 2010. – 7 p.

7. Буткевич С. А. Фінансовий моніторинг в Україні (організаційно-правові аспекти) : монографія / С. А. Буткевич. – Сімферополь : КРП «Вид-во «Кримнавчпеддержвидав», 2010. – 286 с.

8. Summary of Conducting a Strategic Analysis of Money Laundering and Terrorism Financing Risk in the Republic of Armenia. – Yerevan : Central Bank of Armenia, Financial Monitoring Center, 2011. – 10 p.

9. Statute of the Financial Monitoring Center of the Central Bank of the Republic of Armenia : Appendix the Board of the Central Bank Resolution No. 117A, Dated May 8, 2009. – Yerevan, 2009. – 5 p.

Буткевич С. А. Опыт Республики Армения по борьбе с отмыванием денег и финансированием терроризма / С. А. Буткевич Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского. Серия: Юридические науки. – 2013. – Т. 26 (65). № 1. – С. 147-154.

В статье рассмотрены основные этапы становления и развития законодательства и системы органов Республики Армения, уполномоченных осуществлять мероприятия по борьбе с отмыванием денег и финансированием терроризма, а также ответственность за нарушение антилегализационного законодательства.

Ключевые слова: отмывание денег, усовершенствование, предупреждение, противодействие, финансирование терроризма.

Butkevych S. A. The Experience of the Republic of Armenia on Combating Money Laundering and Terrorism Financing / S. A. Butkevych // Scientific Notes of Tavrida National V. I. Vernadsky University. – Series : Juridical sciences. – 2013. – Vol. 26 (65). № 1. – P. 147-154.

In article the basic stages of becoming and development of the legislation and system of bodies of the Republic of Armenia are considered, authorized to carry out actions on counteraction to money laundering and financing of terrorism, and also the responsibility for infringement anti-money laundering legislation.

Key words: money laundering, improvement, prevention, counteraction, financing of terrorism.